

rok 2019

Luke, 2019-04-02 22:17:22

Čekal jsem teda větší přivítání. Venku teplo, slunce, krátký-krátký jak v Mikulově. Před kostelem jen paní co přivezla kytky na hřbitov. Půl odbyla a přijíždí aspoň Jonáš s kamarádem, který ale už končí. Takže si dám soukromý trénink za motorkou. Překvapivě uvisím až k Mukařovu, kde se loučím a točím na Ondřejov a domů. 2 a půl hodinky, z toho tak ty dvě sám a pěkný průměr 28,5 km/h.

Camrda, 2019-04-05 09:32:17

Včerejší votvírák sezony v Kolodějích stál za to. Kolíkáč furt nastupoval, Vokyn přijel najíždět první jarní kilometry a HonzaB utíral bryndáky a vynášel nočník zbytku... Byla to pecka, těším se zas!

Kolíkáč, 2019-04-05 10:15:00

Nervozni, jak před prvním randem. Kratky-kratky, to na kolodějsky wotvírák nepamatuji za tech 14 let co tam jezdím. Kolodejska muza stále vypouští latky, které potřebuji nutně k životu. Exalith lita vzduchem, když se probíjíme přes kolony aut ke kostelu. Secist stavy Profesor, Pirat, HonzaB, Luke a na 2 minuty přesně Camrda. Valíme v lajné v protivětru na Strasin. Tam ríkánska ikona a reditel v jedné osobě Vokyn. Hned přecá, že neukazujeme diry. Pak mu neukážeme diru na Ondřejov, která mu naskočila na skupinu. Hold jeho 3 výjezd od září se projevil. Ale jinak visí spolehlivě a díky své rutine je furt s námi. HonzaB přetrhl retez, kterým byl celou zimu privazán. Pomalu si zvykám, že vyjet s ním kopec bude pro mě úspěch. Camrda skáče do každého nastupu a lehce vše likviduje. Ve Skalici pracovní hovor nechává Luka napospas samotce. Vokyn Vlkancice, my jste na Nechybu. Do Sazavy točím kolotoč furt proti větru, zavodní sezono vítějí! Na Nechybě nechávám nahore málem oběd ve skarpe, ale placnutí si s Camrdou je euforické. Vítr konečně trochu pomaha, ale Pirat na zimaku bez blatníku začíná mít problémy, jeho 13 zoubků vzadu nestíhá. Tady se jste zvolnuje, ne však na hlavní od Kostelce, kde demon rychlosti dělá divy. Zernovka je zralá na pohorky, pak však už po parádním asfaltu až do vany. Kolodeje začaly v duchu svých nejlepších tradic, hosi díky za ten mazec!

Turista, 2019-04-07 15:18:05

Dnesní Kolodeje nastavili zrcadlo a pravda vysla najevo. Unavenější po čtvrtku, a Kure s Rudou a elitou z Kolodej rozjeli mazec. Nad Dojetricema plapolám na chvostu i dál, jste že na nás počkaly. Jinak ale docela dobrý pocit, kvalitní krátký trénink. Díky za hojnou účast, a ranní překvapení ve formě Camrdu Kurete a Rudy.

Kolíkáč, 2019-04-10 18:29:25

V komornější sestavě, ale to pranic nevádí si to úterní jaro užít. S Camrdou od boudy, na Strašíně Vokyn s Márou. Chceme pěkné asfalty, tak vyzobat, co se dá. V Masojedech myslím na Sázaváka, když to táhne Vokyn po větru. Na svém švihu č. 4 od září spolehlivě visí. V Konojedech doleva a zase po hladké nádhře do Nučic, kde auto řezající zatáčku v protisměru... uff. Vlkancice marně poškádlit Camrdu, který po sjezdu jede rovinu nad 60 km/h. Vokyn to glosuje, že takhle se tady nejezdilo ani za časů Vitase. Hold časovka Předboj se blíží. Další nový povrch je z Voděrad k Legnerovi a pak lesní stezkou nahoru. Tady už skupina drží vzájemnou pospolitost, aby to do Říčan doletělo po kupě. Camrda pak vytáčí do Úhriněvse nohy ve stylu Romči Chládky furt nad čtyřicet v protivětru. Míjíme Soustřední trochu jinak, aby jsme se tam za hodinu vrátili již navonění a užili si další polet...

Kolíkáč, 2019-04-12 09:15:49

Další díl nekonečného seriálu byl o jedné koze, která si vlezla na špic a táhla a táhla. Za kozou vlál jeden Pokus, který jen tupě zíral na zadní galdu a nechal se vláčet zimním okruhem v Polabí. Vítr od Moskvy příjemně chladil až na kruhák v Sadské, kde se to otočilo a letělo se na Prahu. Díky kozo, díky Jawo 350, ten pocit rychlosti byl všeobjímající!

Camrda, 2019-04-17 08:31:54

Starý Koloděje prostě nerezaví! Kolíkáč s Líbou od kostela, Jonatán a já se kvůli časové tísní napojujeme až před Křenicema. Nijak to nešetříme a pálíme hned wod začátku na Strašín, kde nabíráme Vokyna. Prostě žádný odpočívání, aby byly čerstvé nohy na intervaly v kopcích nebo bůhví kde ještě, ale pěkně poctivý špice. Jo démon rychlosti, to je něco. Jonáš sice jen vytáčí nohy po Kyjově a před zítřejším Tábořem, ale pro mě je to asi tak akorát to co potřebuju. Prezident jak za starých časů, libuje si, že tohle nikde nezažiješ. Kluci jsou při chuti, počasí nádherný, ale já jsem potřeboval děti od babičky převzít někdy mezi 19:15 - 19:30. Benátkama projíždíme kolem šestý, vypadá to, že dneska už nepomůže ani honění ega, ani ničeho jinýho. Jonáš tvrdí, že když nám foukne do zad, tak to půjde a Kolíkáč přitakává, že jsme v sedm v Říčanech... Jede se lajna, nikdo se nechce trápit ve dvojicích, Vokyn krásně visí, Kolíkáč začíná mít sůl ve vousech. Líba jede krásnou špic před Skalicí, kterou zakončí kostkama, který podle Stravy letíme asi nejrychleji jak jsem je kdy jel. Kolíkáč sice čeká na Vokyna a trochu se trháme, ale chvilka s močením nás zase spojuje dohromady. Kostelní Střimělice sice nejedeme hranu, ale pěkně stejným tempem jak to Líba umí, to nahoře už celkem bolí, bohužel ztrácíme Fandu. V Ondřejově ale začíná koncert maratonské legendy na Giantu. Jakoby ty Střimělice ani nebyly kopec, hned za horizontem rozjíždí pro mě asi nebolavější špic. Naštěstí se to za Ondřejovem trochu srovnává a jede už aspoň trochu normálně. Před Strašínem se loučíme, a s Kolíkáčem to pálíme po hlavní do Uhřetěvsi. Tam projíždím jednu oranžovočervenou a Roberta nechávám za sebou a vzhledem k pozdnímu času se loučíme jen mávnutím ruky. Doma odemykám v 19:31 fakt pěkně prosíte. Tímhle budu žít minimálně do čtvrtka!

Kolíkáč, 2019-04-17 09:56:48

Camrdo díky za bájo report, ani nevis, jak jsem rad, že jsi to stihl! Pro mě to byla poprava. Furt zašitej v háku, jen se mi míhaly hvězdičky kolem hlavy. Skalické kostky vysypan z celní grupy, jeste ze jel Vokyn a ja si hned dole shodil na malou a rekl si, ze ho doprovodim domu. A jak rad! Ale motorky daly chcaci, a tím mě umožnily to dojet s nimi. Strimelice nadchly a pak palba do Uhrinevse za Karlem to dokonala. Tam me odpojil semafor, zastavil jsem, nandal rukavice a vestu a málem nadojel domu. Doma tak jak to mame nejradeji, nejdrive lednice v tretrach a pak vana...

Kolíkáč, 2019-05-02 09:18:17

Jeste plnim zpravodajskou povinnost z utery, kde mě přefrcel v dolíku pod kruhácem v tu chvíli jeste pro me neznámý Michal Padour, pak v Petrovicích se necekane pripojil Turista a u budky premierove zjevil Ryba. Zadem pres Babice jsme jeli na Strasin, takže jsme bohuzel nesebrali Vokyna, který byl v Krenici. Za to se pripojil Klimic. Turista nastavil svoji wattaz, kterou jsem vyhodnotil jako neakceptovatelnou, jelikoz mi v hlave jeste hlodal cerv jmenem Pave. Ryba s Klimicem zahakovali Turistu a odfrcli. S Lukem a s Michalem jsme pak jiz volneji smerovali na Habr a domrskali to pres stale rozryte Lipany domu. Tim jen chci rici, ze Kolodeje v tydnu stale ziji a tesim se na dalsi vystrely do Posazavi!

Vyhup, 2019-05-02 21:08:55

Jj, to si tak najíždím na horáku za Říčánama na lesní asfaltku a ze 100m vzdálené frekventované křižovatky kdosi hutným hlasem pronesl: "jo, do dáš!" No samozřejmě, i ze spaní bych tento libozvučný výjev ihned ztotožnil. Nezklamal. A záhy si do lesa po asfaltce "vyklusává" Kolíkáč s dalšími Kolodějníky... No to bylo něco pro mé ochablé ego !

Luke, 2019-05-02 22:38:40

Tak dnes pro mě skončil třídenní etapák Koloděje-Pavé-Koloděje a skončil naprosto parádně. Kapela dnes nebyla nejpočetnější, ale program stál za to. Kolíkáč slibuje volné tempo za zvířátky a tak se těším, že ulevím rozmáčeným nohám. Sotva stíhám a tak se dost rozežreju už cestou na Strašín, naštěstí fouklo do zad a mám chvíli se dát dohromady. Za chvíli už přijíždí zbytek dnešní kapely a Camrda s Kolíkáčem hned tvrdí muziku směr Struhařov. Odtud nás Vokyn provádí lesními cestičkami na Hradec. Už v

prvním kopečku je jasné, že dnes se budou kočkovat jen Camrda s Kolíkáčem a já jsem bez šance. Jedu si radši svoje tempo, ale na hoře se čeká a tak pokračujeme všichni dál. Ze Sázavy na Bělokozly to neznám, naštěstí Vokyn mi dělá ve stoupání společnost a nahoře opět můžeme pokračovat ve čtyřech, teď už pěkně proti větru. Camrdovi to ale nevadí a ani si nevšimne, že je to ještě k tomu do kopce. Proletíme Choratice a Vodslivy. Nahoru na Ondřejov už to jde, poslední větší kopec a navíc Vokyn pořád něco vypráví a tak to pěkně utíká. Na kostkách si vzpomenu na Milovice, dneska to fakt bylo na pohodu. Pak už mě Kolíkáč s Camrdou doručí až do Čestlic a já si cestou připadám jak Viviani ve vláčku Quickstepu, ale jsem rád, že nakonec nemusím spurtovat. Díky všem, moc jsem si to užil. A malá výzva na závěr, za a) Vokyn se prý těší na Oťase a za b) kdesi v nejprudší pasáži stoupání na Bělokozly jsme se schodli, že by mělo jezdit víc lidí co, cituji, "jedou ho*no jako my". Takže všichni jsou zváni na další vydání!

Kolíkáč, 2019-05-03 12:10:39

Luke poklona, zvládl jsi to s bravurou! S Camrdou jsme Te vcera probírali, jak do toho jdeš, a jak Te nadchla jízda ve skupině, díky že jezdíš! Ja odpoledne s bolavým briskem, tak i trochu obava, kam dojedu... Ale jak jsem sedl na kolo, všechno zapomenuto a uživat si dole kratky! Nejkratší cestou do kraje kozlu a slepic jsme potkali legendu Vyhupa, který se zahríval na bikový svůl z Rican. To placnutí dlaněmi a pohled na jeho vyrysovanou lytku dal vzpomenout těm hodinám, které jsem strávil v jeho zavětrí... Pak pro mě premierové zadem po lesní asfaltce dolu k Legnerovi, kde Vokyn předvádí sjezdarské umění. Asfalt luxusní kvality nás kopne do Černých Voderad a pak divokým sjezdem s krásnými výhledy na trasu Sazavaku do Hradce. Teď se teprve divím, jak jsme tady mohly tak letět v tu sobotu, kostky mě bolí i ta rovina do Sázavy se zajíždí. K Belokozlům se dráždíme s Camrdou, ale letos to tam má, nemám nárok. Kozly a slepice v Xaverově jsme zkontrolovali a zase trasou Sazavaka se přesvědčit v tom, že k premii valit přes 20h. umí pro mě jen závodní hromadné poblouznění. Od pumpy pak uraduje Camrda, který nás dotáhne až do Prahy ... zase to chutnalo, díky kluci! A souhlas s Luke výzvou, úterky a čtvrtky od 16,30 si prostě rezervujte na kolodějskou můzu!

Camrda, 2019-05-14 21:25:22

Dnešní Koloděje jsem si maximálně užil i v komorní sestavě. Při pohledu na radar, osvědčeným Robertovým předpovědím počasím a čerstvě vypulírované jednici jsem ze sklepa pro jistotu vytáhl krosku, na které teď po stezkách a lesích brouzdám s dětmi. Ne, že by se mi na tom jezdilo špatně, ale pánové jsou starý závodníci a jejich špičky někdy pořádně bolí. Nejvíce asi ta z Úval směrem na Českobrodskou. Tam si na špičce vlezl pan vrchní Sýkora a já už zezadu řval, že platím....

"Tak co jsme dneska všechno měli pane Camrda"?

Jednu plnotučnou špičku z Brodu na Černíky a pak jeden malej špurtík v Kozovazech...

"To je všechno"?

Ne, toho hliníku bylo 10 kg a obložil jsem si ho pěkně hrubým vzorkem

"Aha a báry nějaký byly?"

Ano, měl jsem tam 4 pane vrchní

"Tak tohle dneska zadarmo nebude... "

Každopádně je super, že to kluci drží a že jezdí třeba i Luke, nebojí se toho a posílá to tam! Díky!

Kolíkáč, 2019-05-15 08:41:07

Paradní hospodská seslost vcera, nebyť těch dvou stamgastů, tak sedím doma, jelikož vítr, teplota a zelené chuchvalce na radaru nevypadali moc vabné. Ale zdá se, že jsme se vyhnuli všem naštrahám počasí a panové tomu na špicích davali co proto. Nastěsti si Karel Camrda hrál na Zatopka, měl bagancata a tahal za sebou pneumatiky a díky tomu jsme ho uviseli. Dekuji za společnost! Horousany a Horousanky je nový asfalt a z Ujezda do Koloděj je krásná cyklostezka!

Luke, 2019-05-15 10:26:06

Další "schod do pekla" vydlážděn. Zvon Kolodějského kostela oznamuje půl pátou a bouda prázdná. Vlastně se ale nedivím, předpověď nic moc a napsaní Kolíkáč s Camrdou jedou ze stejného směru a já taky nabral pár minut sekeru proti silnému větru. Nakonec opravdu jen ve třech vyrážíme směr Brod, kde se honí mraky a tak za využití nejmodernějších technologií klička doleva, mraku se vyhneme a chytáme jen pár kapek zanesených větrem. Najednou Mochov a ožívají vzpomínky na zimní najíždění, ale teď všude zeleno a svezení je to taky jinačí. Nikdo nic nešetří a na špici si dáváme, Přerov a v Kerském lese točíme zpět. Po hlavní zas na Mochov, rychlost se blíží čtyřicítce, fučí z boku, auta troubí, ale z háku nikdo neuhne, na to to moc bolí. Těšíme se až takhle pojedem z Pradědu. Camrda ještě předvádí své CX na kostkách, ale to už se blíží Kozovazy, takže trochu pošetrít a hurá do napravování reputace ze zimy. Nakonec docela dobře rozvrhnu tempo a vydržím až nahoru jen pár za Camrdou, který se ale táhne s těžším kolem. Nějak ten kopec na léto zkrátili, o celou minutu kratší než v lednu. Kolíkáč to vyjede regeneračně, aby nás následně ztrestal špici kolem Úval. Pak odbočka z hlavní na Koloděje po nové cyklostezce a s příznivějším větrem domů. Jelikož se mi oproti včerejšku jede dobře, ještě to natahuju přes jiho a chci stovku, ale teplota klesá docela rychle, zimní bunda se hodí, ale nakonec stejně končím s 98 km a jsem rád, že jsem nezmrzl. Garmin ukazuje 4°C a já hned mizím ve sprše. Včera se to navzdory počasí, nízké účasti i netradiční trase opravdu povedlo a nohy mi říkají, že tam asi nějaký tréninkový efekt bude.

Luke, 2019-05-16 19:48:29

Tak dnes do vyhlášené hospůdky v Kolodějích dorazil jen pan kuchař Camrda, chvíli vybíral recept a pak se do toho pustil. Nejdřív pěkně předvařit přes Strašín (zimní bunda dnes nebyla nejvhodnější oděni) a podusit ve vlastní šťávě z Mnichovic na Struhařov. Pak ještě zlehka orestovat na Vyžlovce a nakonec už jen zlehka dopékat v troubě (fakt nevím kudy jsme jeli, z trouby nebylo nic vidět). Byl to rychlý recept, takže v Uhříněvsi už sem byl hotovej Ale šmakovalo to, to jo. Díky!

Kolíkáč, 2019-06-19 08:45:41

Děsivý úzkostný stav, lékař radí lexaurin na zklidnění, já ještě zkusím terapii od kostela. Pirat cyklisticky nažhavený jak formule 1 v boxech, do toho HonzaB, ze dáme stejnou trasu, co jeli ve čtvrtk. Na kole se cítím, jak po roční pauze, ale v Petrovicích nálada stoupá, když nás zdraví řidič busu c. 136 - Oťas! Valíme do Úval, Pirát s Honzou furt na špici, já v háku s partem připláclym na zadech, že jen do Mukařova. Ale překvapivě ten příval čerstvého vzduchu za těma dvěma mi vyvětrává mozek a začíná působit mnohem více než všemocný farmaceutický průmysl. Ne, tohle ještě nesmím vzdávat, tohle za to furt stojí. Letíme na Plaňany, kluci mají o mě starost, ale nohy překvapivě jedou a mám na každé zalepení d'oury. HonzaB vybral krásné silničky v Honzisově teritoriu. Jediný vážný delší kopec na Molitorov rozjíždí famózně Pirát, ale s Honzou nejedeme na kecačku a dýcháme stále stejný společný vzduch ... parádní chvíle, kdy si člověk hrábne mimo komfortní zónu, joo to se se bude na Kasarnach hodit! Pak už mažeme domů mnohokrát vošoupanou trasou a užívat si večera po lexaurinových Kolodějích, díky kluci!

Turista, 2019-06-30 15:43:40

Dnes moc pekne Kolodeje. Pozdravit Kolikace Otase a Camrdu. Na startu nam Jestrab sveril do opatrovani sveho syna. A koukal jsem jak paradne kluk jezdi. Jeli jsme jak velky kluci a Sokolik vsude byl, vsechny palce nahoru. Kdyz jsme pribrali Strasinskou porci jezdcu byla nas pena skupina, hadam tak tricet kusu. Cely vylet byla takova fajn kamaradska atmosfera, dopredu jsem moc nemusel, nijak se moc nejelo, spice s Bejkem tada stipla, a krasne jsme si uzily letni den. Zhodnoceni v nove osvezovne s prihodamy ze zivota cyklistova taky fajn. Panoramata z Hradesina dechberouci. V dusi se zas na chvili rozhostil ten liby pocit co se mu snad rika Mindfulness. Diky.

Kolíkáč, 2019-07-03 09:29:27

Od Mlhose vypujčit casostroj, kolem 14h. ladit posed, projet se kolem baraku a zjistit ze nedojedu snad ani na kruhak. Desny stavy, chce se mi radsi lezet na kanapi. Pak si vsak placnout dlanemi s nadrzenou trojkou Piratem, Profesorem, Baskem a ocitnout se v jine galaxii. Barbanek nas zvesela vytrubuje z dodavky, Camrda nas přezhluje kosmickou rychlosti. Lehame do kokpitu a mastíme to na Brod. Omluva Vokynovi za Krenice, kde jsme v case 16:28 a bohuzel nejak nebylo sily zarvat cekame, navíc bylo nejasne jestli jedes Fando... promin. Camrdovi spice kousou jako vosy co zrovna vyletely z hnízda. Mlhosuv special jede neskutecne, bez nej bych byl uplne ztracen. Ted jen aby nohy, hlava a vubec cele telo vydrzelo ten napor. V Sadske se trochu oklepat a pak nezachytit rozjizdejici se vlacek, chvili sjizdet, ale cervena blikacka Profesora mizi bez naroku v dali. Ale kluci cekaji a na pumpu ve spolecnem siku. Rozverna nalada pokracuje i pri letu nazpet, ja jen odskrtavam vesnice a tesim se na Hostivarskou osvezovnu. Pekelne rychle to uteklo, predevsim masine Camrdovi na casostroji, ale obdiv i ostatnim na silnickach! Posezeni u tech dvou iontu krasne zakoncil ten dnesni mezigalakticky let. Pak jeste potkat Turistu na svetlech, taky se vracel ze sichty, stejne jako my

Kolíkáč, 2019-07-17 08:44:20

Tak v úterý to klaplo, legendární kolodějská múza sestoupila zase mezi nás a pořádně se na nás vyřádila. V palici se mi to nějak přehodilo a já se těšil najednou jako blázen, dokonce jsem si vzal snad po 2 letech i tepák. Na kruhákú slibovaná orange partička Oťas, Basko, Profesor, Luke a Pirát. Držíme tradici a jedeme k boudě, kde se fotíme a obdivujeme novou raketu pod zadkem Lukeho. Fouká spíše do zad, a tak na Strašín nás to vykopne skoro zadarmo, jedině Profa s Pirátem za to berou ve stylu Pinota s Alaphilippem a odjíždí nám. Tam si nás už rovná říčanský ředitel Franta chytřej alias Vokyn a načrtává trasu. V 7 kusech to je balzám na cyklistovu duši a my jedeme ve stylu nedáš dostaneš. I 1000x wojetá trasa na Ondřejov mě neskutečně baví a co teprve sjezd do Chocerad, kde Vokyn řeže zatáčky ve velkém stylu. Sklárna Růženín a nový povrch do Samechova a já testuji, co ještě zůstalo letos v mých nohách. Girem dolů, abychom před palbou do Sázavy dali euforickou močící a žrací pauzu. Točíme málem kolotoč až ke klášteru, a to nás ještě čeká úžasné údolí na Talmberk do Úžic. Kudla dneska mě to fakt baví, svádím to na nějaký rajský plyn, kterým mě naplnili, když mě vyšetřovali žaludek kamerou. Nohy se bezbolestně točí a s Vokynem a Baskem si užíváme vrchařinu v závěru stoupání, kde nás po malém zvolnění ještě přelítne Luke na svém UCI speciálu. Pak proti větru až domů, ale v této dnešní skupině je to tak opojné, že to uteče strašně rychle. Nedá se nic dělat, zakončit to jdeme jako jeden muž na tiskovku k p.Aloisovi v Uhříněvsi. Bejci ani nevíte, jakou jste mi zase udělali radost, Koloděje forever! Tak si zapište do svých diářů, každé úterý a čtvrtek v 16,30h. od kostela!

Kolíkáč, 2019-07-19 10:04:20

Kolodejska múza je plná síly a znovu vcera ukazala zac je toho loket! HonzaB s cestovní dovolenkarskou horeckou vytyčil poklidnou trasu na Kourim, Svojsice, Zasmuky a Kachni Louze. Vse se ale mení v Petrovicích, kde máme chvilku vidiny, ze v dáli vidíme Kárla. Kárl to ale není, za to za semaforem číha oranzový Turista. Tradicně k boude, co kdyby tam jeste nekdo zabloudil. To na Strašine je avizovana docházka splněna reditelem Wokynem. Turista nastavuje svoji treninkovou wattáž, my ostatní závodíme. Ze me uz vyprchal ten uterní rajsky plyn a odjíždí mi to i z Bulánky dolů. Kostky v Kourimi ze me vymlátí poslední zbytky sil, takže luxusní asfalty si az tak neuzivám. Stejne tak za Zasmuky, kde jedeme hnusny rovný utahovák a Turista mizí jak pára nad hrncem. Na Wokyna uz taky leze unava a nadává na trhace skupiny Míru. Do Hryzel to je luxus, stará se o me nas Luke Rowe. Kachní Louze uz se jede konecne trosku s citem a to privádí Baska do extáze a vydává nesrozumitelné skřeky, ze kterých po chvilí identifikujeme slova: Nádhera, nádhera! Jo tahle lesní cesta je fakt parádní. Z Krymlova se chci co nejrychleji přemístit za panem Aloisem, což je mi málem splněno, kdyby Wokyn nenechával d'oury. Turistovi totiž stále nevyschla nádrž a dělá v ní znovu vír. Pak už jen pan Alois s bílou čepicí, který je prý podle Baska nejlepší na světě, a já jen mohu plně souhlasit! Mělo to zase grády, děkuji!!!!

Luke, 2019-07-19 13:35:44

Druhá část sezóny roztáčí svá kola. V pondělí s Pirátem 4 hodiny lehkým tempem. Trochu fouklo do zad a tak jsme ani nestihli odbočit na Řevničák a valili dál až na Hostomice a přes Dobříš a Nový Knín domů. 120 km s průměrem přes 30 udělalo pěkný základ pro zbytek týdne, a tak když v úterý ráno zacinkal digitální Kolodějský zvon, bylo jasné co bude dál. Na kruháči nával jako dlouho ne a s Vokynem ze Strašína už v sedmi lidech. První ostrý kopec je tentokrát až Samechov a jak je mým (ne moc dobrým zvykem) hned trpím a tak visím v druhé skupince. Ze sjezdu ještě větší sekera, bo není nic vidět a pohádkám o tom, že tady nikdy nic nejelo nevěřím. Ale dole se čeká a tak pokračujeme pospolu na Talmberk a já už očekávám smrt nohou. Snažím se viset v háku a kupodivu to jde čím dál tím líp. Basko, Vokyn a Kolíkáč jsou už pryč a zbytek zpomaluje, snažím se držet tempo v očekávání, že za to nevyrádný Profesor nebo Pirát vezmou, ale to se neděje a kupodivu mě ani nehákují a já se blížím ke skupince přede mnou. Tohle se mi často nestává, tak si to chci užít a snažím se je ještě přelítnout, ale oficiální konec kopce sem asi nestihl. Nevadí i tak se mi najednou jede mnohem líp a návrat už je docela v pohodě. Proletět Konojedy a přes Mukařov a Strašín na tiskovku do Uhříněves. Zhodnocení výkonů, dobrá nálada a slib, že si to čtvrtek zopakujeme. Ve čtvrtek hlásí trochu nižší účast, ale i tak nás bude dost. Jestli pár lidí na kruháči chybí, tak v Petrovicích je výkon skupiny dorovnán přítomností Turisty. Ten se hned ujímá taktovky a tak letíme přes Koloděje směr Strašín snad ještě rychleji než v úterý. Ve Strašíně ladíme rádio Vokyn a tak je zbytek cesty co poslouchat. HonzaB vybírá rovinatější trasu, ale mě přijde, že za Turistou v háku makám jak v úterý v kopcích. Kostelec objíždíme po hlavní průměrem snad 40, když pak konečně Turista hodí loktem ve znamení, že by si rád na minutku oddechl. Snažím se držet nastolené tempo, ale asi nemusím psát jak to dopadlo. Nakonec se Kolíkáč slituje a jde přeže mě, já mám co dělat zapadnout na chvostu do háku. Pak už přijde Kouřim a kostky ve sjezdu, kostky ve stoupání, kostky velké, větší, hrubé a rozbité. To asi aby zůstal vesmír v rovnováze a my si mohli zbytek cesty zase užívat kvalitní asfalty. Druhá půlka už se nese v klidnějším duchu a když přijde Kachní Louže, tak tahle nádhra způsobí, že i Turista konečně zvolní. Pak už jen rychlotransport po hlavní, Strašín a Březi, kde mě podruhé čeká ta hrozná noční můra v podobě 45 kmh na tachometru a kývajícího se Turistova lokte. Vokyn pěkně drží tempo asi minutu, pak jsem na řadě já a po další minutě a půl už nás odpočatý Turista obkládá a tak si zase zaspurťuju do háku na chvost skupiny. Důkazem, že to všechny dnes opět bavilo je ještě poslední spurt v Křenicích a pak euforická nálada s Aloisem v Uhříněvsi.

Luke, 2019-07-23 22:41:26

Komorní hradek-Ostředek je půlka pěkná a půlka rozsekaná... obešlo se to bez defektu, ale ideál to není. Bohužel, protože ta část potom byla parádní, nový asfalt z Vlkova a komplet bez aut...Jinak Koloděje pro mě začali už v Uhříněvsi, když vidím Oťase, Baska a mladého Ondru vyjíždět na hlavní. Říkám si, super, to si doskočím, ale Oťas pod dojmem toho, že vyrazili pozdě, žene jak k ohni a tak mám velký problém je dotáhnout. V Kolodějích na čas, klasikou přes Strašín na Ondřejov, po dlouhé době pokecat s Oťasem, sjezd do Chocerad, kde Baska málem sejme auto z vedlejší. Z Komorního hrádku zkratkou na Ostředek, rozbitá, ale lesem a pak už jen parádní cyklistika bez aut. Dlouhý sjezd, ale často proložen krátkým brdkem. Stojka v Žízanech už se pěkně zapisuje do nohou. V Čerčanech doplňujeme bidony a pak zadem z Poříčí na Týnec, krásný klasikářský úsek bez metru roviny přidává další a další nastoupané metry až jich je 1400 na 115km. Z Týnce už vyhlašuju příměří a těšíme se k Vendysovi. Díky za svezení, přes to, že to byl občas průjezd troubou, jsem si to s vámi moc užil.

Kolíkáč, 2019-07-31 09:21:07

Klickovana mezi mraky zacina uz pred 16h., kdy nasi meteorologove ladi radary. Nakonec i ja vymeknu pri pohledu z okna. Ale Luke neodbytny, Pruhonice jsou pry suche a tradice se nemaji menit. Luke díky za tu viru, díky tobě se to zase tak povedlo. Basko s Pirátem na kruhaku, ja se zpozdenim, v boude Luke a na Strasine by mel byt Vokyn. Camrda chce taky múzu, bere CX do te mokre nepohody. Basko defekti, ale po mensim zdrzeni jsme nakonec po kupe a mastíme to na Wodslwi. Tahle skupina ma zase říz, tohle se prostě nemůže omrzet. Zase myslim na obnoseny Vyhupovy tretry v dloubáku na Ondrejov, hodit pohled na kostky doleva ke hvezdarne, ty budou v nedeli urcite vypecene. A pak sledovat

sjezdarsky souboj do Chocerad, kde Fanda atakuje rychlost přes 80km/h. Pirát ladí na neděli a chce kopce na srot, jo díky za to hecování, taky tam zkusím nechat par decek potu. Koukam na 2 stiny za sebou, tuším Piráta s Vokynem, ale on je to Camrda na tom svym praseti pod zadkem! A pekne zlobi! Ve Vestci vysazujeme skvele jedoucího Pirata a Camrda jde na spic. Sbírám v sobe vsechen moral, prece me tady nenecha v propadlišti dejin na tom 13kg stroji. Magnet k Vodslivum, hazu velkou, akceleruji a vyuzivam vyhodu silnicku. Camrda nic nevzdava, zveda zadek a zkousi tu svoji potvoru jeste rozjet takovym stylem az mu praskne drat na predku. Nahore debatni krouzek v krasnem letnim podvečeru, jo to jsou chvíle! Do Sázavy se zase letí ve stylu Juliana Alafildy. V Sázave proti Klimic ve trojce, mi v sestí kusech tocime do Skalice, kde na kostkách nechavam velkou, tak jak to mam v planu i v nedeli Udolím k Hradci a pak Fandovou vrstevnici do Voděrad, kdy si jeste naposledy dnes zašpásovat v kopci. Pak už v tabaku s Lukem, když zbytek mizi podezrele rychle lesní asfaltkou kolem Legnera na Struharov. Mame to krasne pokropene, Vokyn je stestim bez sebe, to zase bude kapesnicku Po vysusene hlavni letime na Prahu, Piratova poctiva spic je vystridana hodne bolavou Baskovou, ten jeho narodni dres dava kridla! Dekuji za uterni terapii kolodejsti brasi!

Luke, 2019-08-01 23:39:14

V úterý to bylo dost na těsno s deštěm, trochu zmatky po defektu Baska, ale nakonec krásných šest kousků včetně Camrdy, který hned na Ondřejově ukazuje, že bude třeba aspoň 320W k pobývání za jeho bahením strojem. Trochu mě vyděsí, že tam všichni jsme, jako že asi pohoda. Ale chápu, kdo by odpadal za CXem... Po kostkách dolů směr Chocerady se ukazuje rozdíl endurance rámu proti nové jednici a docela si chrochtám. Před Chocerady tradičně Vokyn ukazuje že sjezd tu má najetý. Já chytám preventivně díru protože Vodslivy, já a Camrda to by nešlo dohromady. Naštěstí tam má Piráta a Kolíkáče tak se nenudí a láme dráty. Já se nechám trochu drze vyvést Vokynem, který jede rozumné tempo a ke konci dojede i Baska. Nakonec docela pohoda, ale letí se dál, Sázava, Skalice, stojka po kostkách, všichni sprint jak na prémii a já mám hned 20m díru a nechápu... a mám hlad, přesně tady jsem se nejpозději měl najíst, aspoň gel když sem nestihl svačinu před... ale na hlad zapomínám a makám zpět do skupiny, docela se jede. Hradec, mírné stoupání na Černé Voděrady se mi stává dnešní konečnou, jak sem si říkal, že dnes relativně dobrý, tak totální zásek. Ještě mě donutí zastavit nějaký nákladák, aby ta díra na 2 km kopci byla jó kolosální. Aspoň sem stihl konečně sníst nouzový gel. Druhou část kopce mě vytáhne Kolíkáč, pěkně tabáček a ještě stihneme vymýšlet výmluvy proč máme takovou ztrátu. Naštěstí gel zabral a já se vzpamatoval. Pak už jen přes Říčany po hlavní do Uhřetěvsi, krásná špic Piráta a ještě finální tečka od Baska, který tam vytočí pade jako nic. Ve čtvrtek nestíhám a tak беру zas zimáka co je po ruce a jedu rovnou na Strašín. K mému překvapení nejedem ve 4 ale rovnou v osmi. Je tu i Ryba a Turista, což slibuje nevšední zážitek. Jede se tak rychle, že nevím kudy jedeme. Vnímám jen to, že se strašně letí, pár lidí se točí ve předu, zbytek se jen veze. Občas kouknu na tacháč, přijde mi, že to teď je trochu do kopce, ale prý jedem 40... no asi to je rozbitý. Očas vedle mě kroutí hlavou a já si říkám co tu vlastně dělám... najednou jsme u řeky, asi Sázava, aha Skalice, tak konečně vím kde jsem. Za celou dobu jsem se nedostal na špic... Od kostek se tvoří skupinka pohodářů a pojedem kopec jako lidi. Hurá. Chvilí za Vokynem, pak sledovat Kolíkáčovo zadní kolo (mě nevadí, že je nakřivo). Ještě si užiju na špici naší skupinky, Očas příkladně čeká aby pomohl dojet zbytek a pak už hurá domů klasikou po hlavní a přes Strašín do Uhřetěvsi za panem Aloisem. Aniž bych chtěl nějak remcat, ani nevím kdo za to na spici vzal, ale ten nástup za kruháčem v Mukařově nebyl podle mě moc chytřej. V protisměru kolona, kterýkoli z těch aut to může stočit před nás a má přednost... A v tomhle jsme na konci vláčku museli spurtovat, aby nám to neujelo... Díky za tyhle super společensko-sportovní akce! Neskutečně si to užívám, díky že to děláte těžký a že pak máte strpení, když už je to na někoho moc těžký. A je super, že se sejdem napříč výkonností a každý si toho partáka do kopce najde. Dycky Koloděje!

Kolíkáč, 2019-08-02 08:21:54

Kolodejska cyklisticka party mela dalsi pokračování. Bouda nám byla malá, na Strasine se pripojil jeste Vokyn a Luke. Turistu bolela hlava, a po chvili nás rozbolela vsechny. Prekvapivy Ryba si sebou vzal

hodne pálivý papricky a v kazdym brdku nám je házel do dnesní kolodejské stravy. Jak skvele popsal Luke, na spici se málokdo dostal, Turista s Rybou to vse za nas odmakali. Já po stredecním vecerním dýchanku s projímadlem a ranní exkurzi šlauchu do mých střev jel s velkým respektem, jelikoz v propousteci zprávě bylo jasne napsáno, že nesmím aspon 24 hodin řídit zadne vozidlo, takže jsem mel strach, abych vubec uridil tuhle rozjetou pařbu. Do Skalice to slo, kostky me ale donutily shodit na malou a zacal jsem se motat na konci. Hošici vepredu si zplna hrdla dopřávali jeden vrcharsky panák za druhym a cpali se chlebicky, já jen vyklepaval drobky z ubrusu. Mejdan pro me skoncil, Luke s Vokynem byli na tom podobne, vzájemne se podpírame a nejsme schopni docvaknout skvele jedoucího Otase. Záverečna objednávka Kostelec-Alois se zase jede ve velkém stylu, ale nastestí jsem ji strávil a mohl tak plnými dousky vychutnat tiskovku v Uhrinevsi. Safra ted s dostupem tu ctvrtetni paradu hodnotim hooodne kladne. Sice mam ruce od nocniku a plenek, ale v tyhle grupe blaznu to vzdy stojí za to! Diky borci, ze Kolodeje zijou!

Kolíkáč, 2019-08-14 09:54:44

Prejety kombajnem z Krusek, ale tradice se maji drzet. Navic kdyz ucast ohlasuje uderne duo z Kbel. Nevylezt z haku a tise odpadat z posledniho fleku na Habru. Kluci ale solidarne cekaji, dekuji moc, a mydlime to na Nechybu. Luke jede jakoby nemel za sebou narocny tyden, Profesor naopak furt lamentuje, ze jeste citi Zlatak. HonzaB jede po suchu, takže kaminky mu nehobluji zadni plast o brzdu. Kbely do toho busi, az se jevanským udolim jede pres 40km/h. Hakuji a cekam, kdo odpadne a bude mi zachranou. Uff, konecne, Vokyn to nevydrzel. Kbely zmizly a my se kutalime k Aloisovi. Dekuji za poeticke zakonceni uterniho dne, to kilo s Vami ubehlo neskutecne rychle v te zaplave vtipu

Turista, 2019-08-15 22:25:03

Opet jedna velka ozdravovna. Kachni louze je nej, lepsi nez Velichovky. Dnes jsem byl trochu pomalejsi, tak jsem mel moznost pozorovat Kolodejsky balicek ze zadnich lavic. Byl jsem svedkem odhodlani a kamaradstvi o kterem se vepredu ani nezda. Melo to jiskru melo to naboje, jen ten dest neprisel, skoda. Diiiky

Iceman, 2019-08-16 10:32:02

Středa nenaplnila očekávání. Sice se mi podařilo ukecat Luka, ale počasí bylo proti, většina vyjížd'ky tak proběhla u pumpy, kde jsme se schovali před deštěm. Aspoň můžeme pokecat o cyklistice, chválím Luka za parádní výkon na Ktonu, obdivuji i jeho nového mazla. Vůbec, kam se tenhle kluk za půl roku dostal je neskutečný, je na něm vidět jak strašně moc jej silnička baví, ono si stačí přečíst jeho plány na příští týden . Načneme i Koloděje, téma již pro mne zapovězené. Luke vypráví, oči mu jen září ...Čtvrtek. Ráno vstávám s příjemnou představou volného dne. Mám chuť na něco delšího, přemýšlím nad Sedlčany, je 9 není kam spěchat. Koukám na bednu, venku je luxusní počasí, kávička, dortíček, moje chutě se začínají měnit, na gauči je taky krásně . Dvanáct, to je strašný, furt doma. K tomu ještě totálně bez chuti, bez nálady, hledám nějaký záchytný bod a tu mne to bleskne hlavou nápad, Koloděje přeci, svezu se s klukama k boudě a udělám jim pár fotek. Před 4 projíždím kruhákem na Jížu, nečekám, jedu napřed, určitě si mne docvaknou. Nejedu sám dlouho. Na svém nástupním ostrůvku číhá Turista. Není moc času obdivovat jeho překrásný gravel, Profesor, HonzaB a Kolíkáč nás nakládají, já se po dlouhé době zas konečně s někým vezu a ten pocit, náádhra, i když musím používat převody které normálně používám jen z kopce . U boudy cvaknu pár fotek a nemohu odolat, oprašuji své "aspoň do Mukařova". Před Sibřinou vykukuje Karel Vaňěčků, celý vlak se zastavuje, zřejmě se na někoho bude čekat. To není vůbec špatný, s Profesorem jedem napřed, mne to dává šanci dojet v pohodě na Strašín a bude splněno. Nahoře na mne civí Vokyn, jak na nějakou fosilii, tak aspoň děkuji Lukovi za tu inspiraci, jo jsem tu. Docela euforie. Nevydrží však dlouho. Zezdola se řítí početný balík Kolodějchtivců, a ta sestava ... , Tak to jsem vybral den. HonzaB s Vokynem ladí noty, Ondřejov, Sázava, kachní louže, dál neposlouchám, už kachní louže mi nic neříká, a nezajímá mne, nicméně když už jsem tady, ten Ondřejov láká, dlouho jsem jej nejel, naposled někdy v zimě. Neplánuji že něco uvisím, jsem uklizený na poslední figuře a užívám síly balíku. Tohle je terapie ! Nejede se zatím nijak ostře, všichni jen lehounce otáčejí

klikami a pravidelně dýchají až na jednoho, že. Ondřejov se blíží, no ještě to zkusím, tady se vždy začínalo závodit, kupodivu ne tak dnes, na horizontu cítím nohy ale jsem tam. Super. Sjedou ještě zadarmo do Skalice, odpojím se a pak už jen údolím a Habrem k domovu pěkně za své, v komfortním módu, tak, jak se na můj ročník sluší. Pak jsem ztratil mozek. Moje GP 4000 totiž drtí kostky ve Skalici. Před Sázavou se vzpamatovávám a jímá mě děs a hrůza. Ten návrat mne bude bolet. Profesor moje rozpoložení asi vycítil, je to kamarád, uklidňuje mne slovy " teď už to musíš uviset". . Má pravdu, za pokus to stojí. Pokračuji tedy dále, kilometry nabíhají, přichází první kopec, nejede se Talmberk ale doleva na Čekanov. Asi jsem tudy někdy jel, nicméně si nic nevybavuji, začínám opatrně. Naštěstí i Profesor nijak nejančí a navíc se ke mne stahuje kolodějská star Kolíkáč. Až mi vlnou oči. Strašně mi to přidává na psychice. Nahoře se čeká. Díky, díky, díky. Fresh již nejsem. Při obcházení závory se mi slušně klepou nohy. Následuje kachní louže a ta již pálí nohy a poslední cukry. Profesor s Kolíkáčem naštěstí nemění strategii, nahoře předvádí Profesor své tempařské schopnosti a docvakávají se mnou rozjetý Kolodějský vlak. Už je mi hej, cca vím kde jsem. Vlak na hlavní nezpomaluje, naopak, Camrda pak Turista na špici. Energie valem ubývá, nohy tuhnou. Ani vidina Aloise mne nedokáže nakopnout, Turista s Kolíkáčem se mne pokoušejí i tlačit, tak do toho dávám fakt vše, zapojuje se i Luke jede mi špic ale marný hoši, už jsem byl jen prázdná slupka od banánu. Kolíkáč se chce obětovat a zůstat, posílám ho pryč, přeci kvůli mne nepříjde o Aloise, to dá rozum. Balík se pomalu vzdaluje k Vyžlovce, tělo usmírují tatrankou a dopíjím bidon. Pak už jen pomalý transport domů, po hlavní, Řičany, Uhřetěves. Jsem doma, unavený s šťastný. Nečekal jsem, že bych ještě někdy připnul parte. Hoši, díky za vše a všem.

Luke, 2019-08-16 16:31:20

Úterý mě zastihlo v dobré náladě, Posázaví, Zlaták a Krušnoton se na mě překvapivě podepsali spíš v pozitivním smyslu slova a tak si připadám docela nesmrtelný. V práci se to kupí, ale pardon, Koloděje nečekaj. Takže sice tak tak, ale vyřáším. Až přesně do téhle chvíle sem si připadal docela nesmrtelně, ale roztočit nohy směr Strašín docela bolí, a nebýt větru do zad, možná bych tam ani nedojel. Brdky zkouším trochu v tempu a doufám, že se to rozjede. A ono jo. Na Strašíně už čeká Vokyn a dva kluci z Kbely cycling. K tomu se přidá ještě jižní sekce ve složení HonzaB, Kolíkáč a Profesor a můžeme vyrazit. Lesními zkratkami na Svojetice a Jevany. Na Habru se ukazuje jak to dneska bude vypadat. Kbely jedou tempo zbytek visí a v háku se spekuluje kdo to první odpojí. HonzaB vypadá odhodlaně, Profesor se trochu kroutí ale tohle ještě dá. Když už sem tu s nima, taky se mi to nechce pustit, ale konstantně tam mačkat přes 300 W bolí, ale zase ty intenzity teď trochu chyběli, tak se koušu. Z Jevan na hlavní, tam se letí ve velkém stylu, tak hlavně zbytečně nevystřkoval čumák z háku. Po odbočce na vedlejší každé brdek na max abych tam tak byl, pak se to sjede a ve dvojičkách je člověk každou chvíli na špici a zrovna dneska se docela jede. Než se vydychám, zas se po mě chtějí wattý někde na úrovni VO2 Max. Další špic před Benátkama a mám vyřešeno. Naštěstí se trochu zvolní tak se zavěším na konec a pak trochu orazím ze sjezdu. To se hodilo, protože ze Sázavy už se zase letí. Špic a snažit se držet nastolené tempo (40 km/h), ale po odstředání se ještě zrychli a jen totální šrot zajistí pevné místo na chvostu letky. Před Pyskočely to tam Vokynovi fouklo pár metrů díru a vlak nezadržitelně ujíždí. Ještě ho hecnu, že to sjedu a tak padá do háku a 450 W nás vrací do hry, to jsou teda dneska počty říkám si, ale hra nekončí. Kostky ve Skalici už si vystupuju, jenže vystupuju z druhého místa. za mnou nikdo a tak mi to zas nejede a šrot bude pokračovat. No, ale nechtěl jsem to vlastně? Údolí do Jevan, to už je jen závěr hry kočky s polomrtvou myší. Kbely odjíždí s Profesorem ještě hrajem naši labutí píseň na zadní Kbelské galdy, dávám si už jen reálné cíle, tj vydržet tu o chvíli dýl než on. To se nakonec daří, ale po zakroucení hlavou, že už fakt stříádat nebudu jsem i já nemilosrdně pověšen na první strom u cesty. Škoda, k hrázi už zbýval jen kousek, ale než sem dojedu, Kbely mizí z dohledu. Chvilí počkám na skupinku, která je mi tempem i cílem bližší a v poklidném tempu míříme za panem Aloisem, dneska to bylo teda těžce zasloužené. Při zpáteční cestě ještě Vokyn prohlásí cosi o tom, že dřív se ve čtvrtek jezdilo víc zlehka, jak se lidi šetří na závody... no tak uvidíme. Ve čtvrtek se chystá repete a vypadá to že náš Kolodějský vlak bude ještě posílen. Jestli jsem se v úterý cítil ještě relativně dobře, tak dneska to děs. Vlastně musím uznat, že se mi vůbec nechce. Jenže co dělat, ve středu jsem sice pěkně pokecal s

Icemanem, ale trénink se kvůli dešti nekonal a druhý den nic nedělání už by byla velká díra do deníčku. A tak zase valím na Strašín, snažím se to rozjet jako v úterý, ale moc se nedaří. Při čtení soupisky myslím na Icemanu, jak jsem mu včera bájil o Kolodějích s Baskem, Ondrou a Oťasem ve vedru a výletním tempem, že by to odjel v pohodě s náma. Jenže co to vidím na Strašíně. Sekce Jižo se trousí postupně a Iceman dokonce v čele? Tak to bude letos teda premiéra jak hrom. Cesta je vlastně jasná, euforická skupina 11-ti lidí nemůže začít jinak než na Ondřejově. Cestou tam stihnu tři špice, což mě přijde nějak moc a to, že dvě byli s Turistou mě taky moc neuklidňuje. Nakonec Ondřejov vyjedeme s Turistou na špici a nikdo se ani nesnaží závodit, to jsem docela rád, beztak už jedu na hraně. Z Ondřejova pokus o trochu oddechu, ale když vidím tancovat Icemeny v pedálech do brdku ve Střimelicích chci být u toho. Kostky ve Skalici na max ale vlastně mě to jen drží uprostřed skupiny. V Sázavě ještě do našeho expresu nabrat slečnu, která překvapivě dobře drží až na křižovatku pod Nechybou. Pro nás vítaný oddech v údolí na Talmberk. Kolíkáč to ještě hecuje, ať se jede tempo a za odbočkou na Čekánov už se nastupuje. Jonáš odjíždí ještě s někým a já přemýšlím jak s tím naložit. No chtěl jsem trénovat, tak nezbyvá než háknout Vokyna, který akorát projíždí kolem. Za mnou ještě Camrda, který jde po chvíli před nás. Vůbec nevím jak dlouho to bude trvat, ale chci to dát s ním nahoru. No na TdF by to nebyl finish ve stejném čase, ale mega díra to taky nebyla a docela dobrou pocit, že jsem úplně neumřel, když mě trochu cuknul. Navíc podle stravy čas na úrovni all-time top 10 je pro mě z říše snů. Na křižovatce se čeká, Iceman je tu stále, asi nestihl odbočku na Mukařov a bude to muset zkusit v dalším kole. Přesun pod Kachní louži, vyplejtvat ještě trochu sil na špici (hm, tak zas tak zle se mi zase asi nejede), přežít tu rozsekanou cestu dolů, přeskocit závoru (no nakonec jsem jí obešel, když to ani Sagan neskákal) a jede se nahoru. Jonáš jede tempo a já se držím, do závodění se nikdo neženě, a tak mám tu čest tenhle kopec vyjet na čele a nahoře dokonce kus potáhnout (díky, tak já zas trochu zvolním v sobotu v Lipencích, aby měli šanci ostatní) V Krymlově počkat na grupetto a vyrazit už rozumným tempem pro hostii k Aloisovi... tak takhle by se to odehrávalo ve všech předchozích vydání Kolodějské bohoslužby, ale ne dnes. Záznam na Stravě svítí PRkama až do Mukařova, kde Iceman dodržel slovo a odpojil se (sem původně nevěděl, že to myslel takhle), každopádně dva měsíce vysokohorské přípravy v Pace a vrátil se ve stylu Quintany za mlada. Za mě palec nahoru a doufám, že sis tenhle základní okruh užil. (A příště to ale končí tím Aloisem, jo?) Od nájezdu na hlavní k odbočce na Strašín průměr 40 (a to jsem to ještě chvíli brzdil svojí přítomností na špici). Pak ještě dva tradiční spurtíky, ten druhý vyhrávám i když mi pomůže frajer v autě co to na víc než 35 nějak nemůže rozjet a tak je taky nemilosrdně ospurtován. Z Uhříněvsi už pak pěkně zmožený domů se západem slunce, nakonec rád, že jsem dorazil a že se to zase povedlo. Díky všem za krásná dvě odpoledne a těším se na další pokračování, začíná se to pěkně rozjíždět.

Luke, 2019-08-18 20:14:35

Šuškanda hlásí na neděli hojnou účast šlapek a tak se od rána moc těším. Dokonce tak, že vyrazím bez pití, což zjišťuji až v Uhříněvsi a vše se zdá ztraceno. Naštěstí má žena má pochopení i pro tak stupidní požadavek jako odvoz dvou bidonů k nějakému kostelu v Kolodějích. Řešením a čekáním na doprovodné vozidlo nabírám menší zpoždění a u kostela jsem v 9:15:30, bouda prázdná a Kolodějský vlak mizí v odbočce na Stupice. No tak teď se nohy ukažte. Smířen s tím, že skupinu s Camrdou, Kolíkáčem a Pirátem už neuvidím to aspoň zkouším. Naštěstí to tam je rozbitý a tak moc nejedou a já je docela rychle docvaknu. Akorát zvoní telefon, že proč sem teda chtěl bidony, když se nikde v Kolodějích nenacházím. Vysvětluji nevysvětlitelné a domlouvám doprovodné vozidlo do Sibřiny. Camrda má defekt a tak si nakonec bidony přeberu sám v ústraní a efektivní předání z doprovodného auta do Kolodějského vlaku se nekoná. No i tak velký dík mé ženě, protože bez pití by to dnes fakt nešlo. Ve Strašíně už je orchestr velmi početný a vyrazí se v kvapíkovém tempu. Jedeme po hlavní, vítr do nás buší z boku a na tacháči skoro pořád 40... ani nevím co z toho mi vadí víc. Odbočka do Jevan a už určitě nejsme všichni, ale neotáčím se, na to není čas. Nájezd na hlavní a už se trhá i to málo co zůstalo. Nějak to polepíme a letí se dál. Už aspoň chápou proč musíme jet po hlavní, v téhle rychlosti bysme těžko vybírali nějaké ostřejší zatáčky. Dojíždíme pár lidí co jsme vysypali před Mukařovem a oni nejeli přes Jevany. Míchání skupin, sjezd a auta zapříčiní totální rozpad skupiny. jede se šrot na terezínu, vlahu na konci trojičky, která stíhá další dvě trojičky různě daleko před námi. Jen motorky s

kamera tomu chyběj. Mám dost, ale cítím, že tady už moc dlouho nebudu, tak se špicím nevyhýbám, když se to konečně spojí. Pár brdků ještě přežiju, ale když dovezu skupinu pod kopec v Zásnukách a jde to přese mě, nemám odpověď. Vlastně celou cestu doufám, že přijde to slibované dělení na dvě bandy, tak snad teď. Nahoře se ale čeká a tak skoro v plném počtu pokračujeme dál. Najednou jsme v Uh. Janovicích a mě začíná být jasný, že toho na mě bude dnes moóooc. Z Janovic zase na bočáku, jen z druhé strany, naštěstí provoz slabý a tak se nějak poskládáme, ale letí se místy přes 50 a každá chyba v pozici sakra bolí. Jen tohle stačí, abychom ztráceli jeden vagónek za druhým. Mě se daří se držet, před Sázavou Kolíkáč hlásí "tak jsme ztratili další dva", bohužel tu už není ani Pirát, doufal jsem, že až se to nadělí pojedeme spolu. Vlastně jsem celou cestu doufal, že se to nadělí a já pojedu v té klidnější skupině. No nic, Sázava je tu, uvisím do Skalice a pak pojedu dom. No to jsem si to zase maloval. Na Skalici se nejede, vzhůru na Dojetřice. Hned pod kopcem odpadá další, starší frajer, jel moc pěkně, ale už hlásí, že je mrtvej, no to já taky, tak se asi ještě uvidíme. Čekám, že někdo nastoupí, třeba se to trhne a někdo pojedou na pohodu se mnou, Nic z toho se ale nestane, všichni jedou pohromadě a ze mě pomalu vyprchávají poslední zbytky energie. Před vesnicí už mám díru, ještě se vracím, ale jen na chvíli. Díra se zvětšuje, ještě to jde, ale za vesnicí se lámu. Je konec, nejde jet ani tempo, kdyby náhodou čekali. Na co by ale měli čekat, na mrtvolu co stejně Ondřejov nevyjede? Tak si zvolním, dám si rezervní gel, snad mě nakopne a počkám na toho staršího frajera. Aspoň nepojedu sám. Je tu za chvíli, gel nepomohl, jsem prošitěj. Spolu sjedeme do Chocerad a prokecáme na Ondřejov. Vůbec mi to nejede, myslím jen na nejkratší cestu domů. Loučím se a chci vyrabovat večerku v Ondřejově. Čeká ale se mnou a tak po půl litru Coly a zmrzlině valíme ve dvojici a já si říkám, že ho odvezu aspoň do Mukařova. To se daří docela v tempu, povzbuzován myšlenkou, že pak už to je skopce a nějak samospádem se dostanu domů. Jestli mi už dávno vyply nohy, tak tady někde se odpojuje hlava. A tak když vidím v Mukařově v dálce oranžovou tečku, vydávám se na stíhačku. Že to může být kdokoli si nepřipouštím, musí to být Pirát, nebo Kolíkáč. Víc jak 500 metrů mi nevadí, jedu šrot a doufám, že se otočí, všimne si mě a zpomalí. Na konci Mukařova trochu stahuji, ale v zatáčkách ho nevidím. Ještě dostanu pigáro skrz dres od nějaké hustovosy, než mi to dojde chvíli trvá, ale v tom šrotu to moc nebolí. Teda šrot jedu, ale spíš tepama než wattama. Tipuju, že na Strašín nezahnul a před Říčany už zase vidím, teď už to fakt vypadá na Orange dres, asi Pirát, pořád ale dost daleko. Musím háknout nějaké auto, ale jedou moc rychle. Sakra tak se otoč, ne?! Neotáčí se, ale kolem jede jedno auto pomaleji. Hákuju a jedu co to jde. Na semaforu oranžová, sakra hlavně nezastavovat. Červená, ale auto jede dál, uf. Za chvíli auta stojí, bez bázně je vezmu zprava (říkám, hlava dávno vypla) a posledních 50 metrů už si dojedu. Konec Říčan, Pirát je trochu překvapeněj a já už úplně mrtvej. Odveze mě do Kolovrat, tam ještě netrefím odbočku kudy jezdím pravidelně (sorry, holt totálně na šrot) a pak aspoň pokecáme cestou zpět. V Čestlicích adios a já se domotám domů prázdněj jak ten obal od gelu, co už vůbec nepomohl.

Kolíkáč, 2019-08-19 10:50:26

Dá se jeste neco doplnit k temto paradnim pohadkam? Diky za vas cas! Slapky nebyly nikdy jen o cyklistice a vykonech, ale i o takovych poutavych reportech, díky moc za ne

Ctvrtek: Nechce se mi. Telo furt zvalcovano, na radaru hledam zelene muziky, co odpiskaji dnesni bohoslužbu. Marne. Na kruhaku Profesor a HonzaB a v Petrovicich necekana navsteva Turista+Iceman! Hned to má jinou šťávu. Kluci jedou na Strasin, v Krenici se ceká na Jonatana. Je tu Liba, Camrda a Lukas Daniel. Ze Strasina (Vokyn, Luke) tedy 11 kusu vali vstric Posazavi! Letos jsme je tedy poradne oprasili. Ondrejov cumim jak vrana, ze vedle me tancuje Iceman. Kolodejska múza mu vlitla do hlavy a jen tak se ho nepustí. Strasne si preji, aby s nami dojel az do Prahy. Vzpominam na Vyhupa, jak nas dokazal vracet do skupiny. A dari se, na Krymlove grupa solidarne ceká a umoznuje nam spolecny let po hlavni. Iceman neskutecne bojuje, je to radost koukat na ten vyšisovany orange dres, který musel toho tolik zažít. Tady se dělá ta pravá reklama ... Kdyz slapu, tak ziju! Tohle vam zadny jiny dresy svetových znacek nemuzou dat! Bralo to za srdce a ta tiskovka měla pořádný říz! Toto si budu dlouho pamatovat...

Nedele: Hromadák nikde v okolí, tak si ho udelame od kostela. Pirat, Luke, Camrda reprezentuji oranzovou družinu. Camrda defekti v ochranné startovní zóně. Jirka Nosek solidarne ceká. Strasin plny

ocekavani, starej Smidak veli Zasmuky, za kostkama tam mocime. Mladej Smidak roztaci zavodni tempo na spici. Nechapu co Luke snida, ze ma stale tolik sily. Jeho spice boli, stejne tak Piratovy, nasi mladi a neklidni za to pekne berou. O mazakovi Camrdovi netreba psat, ten jede kudlu vzdy a vsude. Vitr a priblizujici se tropicka teplota me bere hodne sil. Ale Zasmuky jsou tady podezrele rychle. Za kostkama fakt mocime. Ja jsem moc spicim zatim nedal a tak sbiram plody. Bohuzel Pirat uz dosbiral a na Nechybe neni. Dvojka z Kbel Viktor a Jirka veli Dojetrice. Tady svuj kosik zcela naplnil Luke. Uz jen ve ctirech valíme pres Vodslivy. Cítím, ze ted jsem na rade ja. Jeste me zachranuje kombajn ve sjezdu, kvuli kteremu davame pauzu ve skarpe. Chocerady - Ondrejov si uz ale vystupuji, a tak jen Camrda drzi orange prapor v dnesnim vitezem triu, ktere hakuje kombajn do kopce. Fouka furt proti a vedro je tu, nevim, jak dojedu domu. Nastesti Camrda doplňuje bidony na Ondrejove u čonga. Pak uz se jen zapojit a nechat odtahnout na Tečko. Doma vana, obed a gauc. Oci zavreny tak, ze nesly dlouho otevrit ... krasna nedelni sklizen, dekuji nasim zahradkarum!

Luke, 2019-08-23 10:07:01

Trenér velí regenerační týden, v úterý má odpoledne pršet, a tak vyrazím už ráno, kochačím tempem do Brodu a jablonovými sady přes Tuchoraz a Přehvozdi zpět. Cestou uzrává myšlenka, že ve čtvrtek by snad trocha intenzit neškodila, i když původní plán s Kolodějema vůbec nepočítal. Ve čtvrtek je ale ideální cyklistické počasí a tak po čtvrté hodině valím na Strašín, přestože jsem objektivně odpočatý, pocit z nohou je stejný jako jindy poslední dobou, tedy dost na nic. Plán je jasný, na Strašíně okouknout finální obsazení dnešního "teátru", usednout do poslední řady a doufat, že se najde někdo, kdo by to měl dneska stejně a chtěl to pojmout poněkud volněji. Že to nebude tak úplně podle mých představ je jasné už ze složení vlaku co se přihřít na Strašín. Silná sestava, včetně dresů Lawi a pár lidí co neznám, ale nevypadají úplně na turisty. Jo a Turista je tu samozřejmě taky, navíc ho už hlava nebolí a hlásí, že chce jet pomalu. Prostě ideál regenerační Koloděje. Tak zkusím Icemanovo "do Mukařova" a uvidíme. Naštěstí je dost lidí (někdo říkal 13, já to nějak nestihl spočítat) a tak se snad dnes můžu schovávat. Pirát, poučen v neděli, k tomu chce přistoupit podobně a tak si chválíme, jak pěkně se tam vzadu vezeme. Za chvíli ale už klábosí o čem si s Turistou na špici. To mě se daří o poznání lépe a tak se stane, že kromě pár brdků ze sedla (ale vcelku s rezervou) jsem odvezen až do Oplan s pocitem, že jsem nešlápnul. V Oplanech už to chce trochu zapnout, ale vyvážím se za Jonášem a rázem jsem v první půlce skupiny. Tak to vypadá, že bych i pár kamarádů do kopců dnes najít mohl. Vlastně bych se měl cítit skvěle, ale jedeme zrovna úsek kolem Posázaví, který sem si letos dost protřpěl a tak na mě jdou spíš chmury. Teď se ale ještě svezu chvíli po rovině a jak se to začne zvedat, začnu to vypouštět, přece jen Oplany už úplně regenerační nebyly, i když na chvíli to snad nevadí. V Benátkách už chytám menší díru na čelo, ale ještě to dolepím a stejně se staví a čeká na zbytek. Teď už to mám v hlavě nastavené jen na pohodový přesun domů, takže sjezd k řece pěkně v pohodě na chvostu, když to ujede, tak nevadí. Ale jede se teď vcelku v klidu, navíc v Sázavě směr Skalice a žádný kopce za řekou, to mi vyloženě udělá radost. Jenže když už se vidím na Ondřejově, čelo zahýbá do leva a jede se na Samechov. 800 metrů 11% celkem, ale v půlce je kus po vrstevnici, takže to jsou vlastně dvě stojky o 13% procentech. Tady už nechávám balík zmizet a koukám jen kdo tu zůstane se mnou. Basko po nemoci není úplně ve formě a Kolíkáčovi se taky nechce. Já špačkuju, protože tohle se prostě nedá jet na pohodu ani náhodou. Musím to nějak vylámat, sjezd v klidu, čekám na ty dva a zkusím to ještě dotáhnout, protože balík je na dohled a nejede. Je ale jasný, že na Ondřejov nám to zase odjede, tak moc neblbnu. Začátek zas pěkně v Kolodějském rytmu, tepy letí kam by dneska neměli, naštěstí to netrvá dlouho a Basko má zas díru a Kolíkáč taky svěšuje nohy. Mile rád si to dneska užiju s nima, takže zbytek kopce už je vcelku na pohodu, vlastně na to, že se šetrím mi přijde, že jedu docela rychle. Dřív sem se tu motával rozhodně hůř. Na Ondřejově už pusto, to jsme čekali... ale ne, u pumpy Pirát a Camrda. Kdepak Šlapky, to jsou týmoví hráči! Díky! Z Ondřejova už rovnou přes Mnichovice, rychlodráha stejně zavřená a tohle je nejkratší. Pirát s Camrdou ještě pěkně potáhnou, ale Baskovi už to vůbec nechutná. Camrda už musí domů, tak ještě ujistí Piráta, že to zvládneme a posíláme ty dva napřed. V klidu to pak svážím do Říčan a po luxusním asfaltu až na Plzeň (v Čestlicích). Dnes to bylo opět parádní, i když trochu jinak. Jsem rád, že sem si to nemusel nechat ujít a zároveň to mohl přežít bez utrpení. Úplně rege to nebylo, ale Pirát vymyslel nový termín

"hyperaktivní regenerace" a myslím, že tam by se to zařadit dalo. Věřím, že to jednou bude stejně slavný pojem jako "superkompenzace". Navíc došlo i na regenerační drink na konci, v což sem už na Ondřejově moc nedoufal, takže dnes stoprocentní spokojenost. Díky za parádní svezení (a malá omluva, že sem to dnes flákal, ale plán je plán). PS: když tak koukám na flyby, tak to vypadá, že čelní skupince by stačilo ve Světicích přibrzdit na 40 vteřin a mohli jít na pivo s náma

Pepa, 2019-08-23 16:19:28

Jak tak sleduju Profesora na Stravě, tak sem koukal, že tam má úterý a čtvrtky nějaký Koloděje, vždycky aspoň 100 kiláků a dobrý průměr. Dostat se na kolo v pracovním týdnu je pro mě celkem luxus a vyjet v 16:00 už úplný sc-fi. Ale protože zbytek rodiny byl na chalupě a v práci je to kvůli dovoleným volnější (a navíc jsem ve výpovědi) dal jsem si už v neděli předsevzetí, že to nějak zařídím a že se ve čtvrtek přidám. Napsal jsem Profesorovi, ale ten bohužel řekl, že zrovna tendle čtvrtek kvůli práci nejede, ale že sraz je ve čtyři u kruháce na točně autobusů na Hajích, jak končí segment petrhill a že mám sledovat diskuzi na vinohradskeclapky.com. Už během dne mi nebylo moc dobře, od úterka mě proháněla trochu sračka, moc jsem se ani nevyspal a prostě sem cejtíl, že to dnes není dobrý. Asi bych se na to jinak vyprndul, ale bylo mi ale jasné, že letos už moc příležitostí ke kvalitnímu projetí nebude. Dny se nám krátí, manželka s dcerkou se vrátí v sobotu domů a od září nastupuju do nové práce až v dalekých Dejvicích. Nedalo se teda nic dělat a musel sem jet. Musel jsem ještě znova srát, tak jsem na Háje přijel o minutu později v 16:01, a nikoho sem tam neviděl. Ale pak koukám, že už je tam mongolský reprezentant, který se mi představil jako Basko. Za chvíli ještě přijel Jakub Jirků, kterýho znám poněvadž s ním a s Vojtou Bažináčem-Brůnou občas jezdíme od Agrofertu a byl tam taky Kolíkáč, kterýho sem sice neznal, ale teď už ho znám. Měl jsem z této projížďky dost respekt. Profesor i Bažináč mě nezřídka vyprávěli, jaký borci jsou ve Šlapkách, co jezděj 300 km štreky v létě i v zimě a a mají najetých tisíce kilometrů, a taky z časů na Stravě všude kolem Prahy, čemu se svým ročním nájezdem 3 500 km nemůžu konkurovat. Můj cíl byl jedinej. Přežít, dojet v pořádku zpátky do Prahy a nezůstat osamocen někde na Sázavě, totálně prošítej a neschopnej otočit pedálama, jako se mi to už párkrát povedlo. Takže jsme vyjeli cirká ve čtyřech lidech z jižáku celkem v pohodě na Uhřetěves, pak pro mě novou cestou zadem na Netluky, Dubeč, Sibiřinu. Zatím to šlo celkem dobře, nejelo se nijak rychle a celkem často se zastavovalo, jak se připojovali další a další cyklisti. Ve Strašíně se peloton konečně zkompletoval a v tu chvíli nás už bylo kolem 15 jezdců. Od této chvíle se začalo trochu souvisle jet. V balíku to jelo krásně. Přes Babice, Doubek a Žernovku, pak jsme přešli hlavní silnici ve Vyžlovce a následoval krásný sjezd po hezkém asfaltu z kopce přes Jevany. Bylo to celkem zadarmo, peloton valil a držela krásná rychlost 35 – 40 km/h. Ale domů zbejvalo odhadem tak 70 km a nějaký kopce, tak bylo jasné, že tohle je jenom začátek a že není radno se strhnout k nějakým klukovinám, jako třeba střídát špic. Výjezd lesem ke Kostelci přes Bohumila byl v balíku v pohodě a následovala velmi hezká a rychlá část cesty přes Konojedy a Oplany povětšinou po výborném povrchu, kde jsem ještě nikdy nejel. Frčí to ve skupině krásně a ještě zvládnou small talk s Kolíkáčem. Myslím, že to bylo na výjezdu z Oplan, kde přišel krátký prudší kopec a asi poprvé jsem se musel zmáčknot abych se udržel ve skupině, protože všichni jeli jako zběsilí a nikdo nezůstával pozadu. Cejtíl sem, že moje nohy nejsou úplně ok a říkal jsem si, že Sázavský kopce takovýdle kopcový nasazení nemůžu uviset. Když jsem viděl ceduli na Benátky, tak jsem věděl, že se už blížíme k Sázavě a půjde do tuhýho. Psychicky sem se už chystal na Dojetřice a Ondřejov. Ještě společná zastávka na chcaní a už se sjíždí z Nechyby dolů k Sázavě. Nakonec se nejede na Dojetřice, ale před mostem v Sázavě doprava směrem na Stříbrnou Skalici. Docela jsem si oddechnul a peloton zase krásně valí po rovině kolem Sázavy a je to zase pohodička. Říkám si, že teď nějak překlepu ty kostky ve Skalici a pak asi přijdou Hradový nebo Kostelní Střímělce a když se udržím, tak už to snad nějak se skupinou do Prahy doklepu. No, zase je to trochu jinak a před Skalici se zahýbá vlevo na rozbitou cestu, kde to neznám a nic dobrého to nevěstí. Dobrá zpráva, že asfalt se po pár desítkách metrů zase zlepšil, špatná je, že to najednou začíná být asi 10% stoupání a že Jakub to očividně chce vysápat rychle. Hrůza statečných se snaží jít s ním a to tempem, který nedokážu akceptovat. Předjíždí mě pár dalších borců a musím ze sedla, protože tenhle sklon se svojí aktuální hmotností ani s převodem 39/28 v sedě nedávám. Naštěstí ten kopec do Samechova není

dlouhej a hodní kluci nahoře čekají, tak se cestou dolů postupně zase sjíždíme a za chvíli už přijíždíme do Chocerad a mě je jasný, co bude teďka následovat. Na začátku segmentu Chocerady-Ondřejov ještě nějaká stařena s berlema a sebevražednejma sklonama skočila na přechod těsně před peloton, tak se muselo skoro zabrzdit, a nějak se to potom divně srovnalo, že zrovna jedu druhý za borcem, o kterým jsem si už chvíli říkal, esli to nebude ten slavný Jonáš Vojtěch, co má KOMy všude kam se podíváš a vypráví se o něm u táborových ohňů. Tak čekám, kdy za to vezme on nebo někdo jinej a nasadí se smrťácký tempo a všichni mi ujedou, ale Jonáš je hodnej a ani Kuba tentokrát nemá chuť to zkoušet. Jede se teda rovnoměrně a Jonáš, aniž by se sám nějak zadejchal nás pěkně vytáhne nahoru. S jazykem na vestě dojezu k těm kostkám, který nesnáším a tam to trochu vypouštím a tak mi Jonáš, Jakub a pár kluků trochu odjedou, ale nahoře zase kamarádsky zvolní, tak už zas jedeme spolu a je nás asi tak pět. Mám radost, protože mi je jasný, že nejhorší kopce už mám za sebou a že se snad dostanu domů na jižák. Navíc teď jedeme docela v klidu, nikdo nejde moc dopředu, tak nás Jonáš většinou odveze přes Třemblat na Mnichovice, kde odbočujeme pro mě netradičně na Strančice, tady za odbočkou Jonáše střídá další borec a začíná se zase valit rychlostí kolem 40+ km/h směrem na Světlce a Říčany, kde se sjíždíme s ostatními, kteří nejspíš jeli z Ondřejova trochu jinou cestou. Valíme na Lipany a já se začínám dostávat do psychologickýho rauše, že jsem tuhle vyjížďku už asi přežil. Takže konečně před Benicema přichází ta slavná chvíle, kdy poprvé střídám a jedu malou chvíli špic. V Uhřetěvsi se s Jakubem odpojujeme od zbytku a dojíždíme přes Petrovice a Háje domů. Pěkných 115 km průměrem 32. To už se mi dlouho nestalo. Díky všem za možnost se s váma projet, a že jste mě nechali viset. Je to pro mě zážitek, jet v takového společnosti a nemuset furt jezdit sám a koukat do tachometru jak zas jedu pomalu.

Kolíkáč, 2019-08-28 00:04:04

Děkuji kolodějským boreckum za dnešní odtah k Aloisovi! Po sobotním kralovským sumavským vyvetrání jsem si naordinoval nedelní klid na slapadle na Slapech s rodinou. Misto zdarile regenerace vsak ulehám do vodorovne polohy již před nedelní chvilkou poezie a jsem slusne posekaney i cele pondeli. Tradice se vsak mají drzet a uterit kostel je teď už skoro povinnost. Telo i mysl se začíná těsit. HonzaB a Basko na kruhaku a kolona aut v dopravním kolapsu do Uhřetěvse. U boudy nikdo, až na Strasine Luke a Viktor z Kbel. HonzaB velí na Kourim, Zasmuky a Kachni Louzi. Pry to bude rovina v klidu. Nebyla to ani rovina a ani to nebylo v klidu. Furt mam kratky kolo a diry na grupu se hodne ztezka lepi. Telo se stale brani, vubec se mu nechce do cervenych cisel. Basko po nedelnim Dedkovi jede jako protřezenej, to asi ten novy paradni orange ohoz, ten dres marathon vypada hodne dobre! HonzaB zavodi i v tydnu a nebo se o vikendu flaka Lukeho spice boli jako svin, o Viktorovych uz ani nemluve. Za Kourimi malem trefim psa bez voditka. Luke se o me stara jak maminka. Kachni Louze vydychat s Baskem v tempu, aby jsme uviseli palbu po hlavni. V hlave uz jen Alois, ted se nesmi vystupovat. Ale jo, bylo to fajne, i kdyz bolave! Pri loucení před Petrovicemi se malem smota Luke s Karlem, který se vrací z bocni silnice ze svihu. Tohle umi jen cyklistika

Luke, 2019-08-28 15:51:31

Nekonečná telenovela s názvem Koloděje má v úterý další díl (kolikátý asi, jen já si jich letos pustil už 17) a tak, jak největší závislák ve 4 sedím za řídítky a nohy mě nesou na Strašín. Je horko a hlavně dusno, takže sestava oproti minulému týdnu drobně prořídla, ale i 5 lidí je paráda. Ze Strašína přes Doubek na Žernovku a úvodní představení jak na tom dnes kdo je. Trasa i rozjezd na pohodovou vyjížďku, ale stačí trochu přišlápnout a démon rychlosti je tu a nikdo se nenechá přemlouvat, aby taky nezatopil. Navíc absence kopců k tomu trochu vybízí, tak co by člověk nechal na Ondřejově, pošle tam, když je zrovna na špic. Přes Štíhlce na hlavní, objet Kostelec a směr Bulánka a já už mám pár kvalitních intervalů za sebou. Ale ta rychlost je v tom dusnu docela osvěžující, jen se musí jet vpředu, vzadu už je prý vydýcháno. Takže na špic a větrat. V Molitorově se ještě sprintuje na horizont nebo kam, což vyústí v zajímavou remízu, když se mi podaří háknout Viktora, přeletět za ním HonzuB, ale po vykrounutí z háku se dostanu jen na jeho úroveň. Tak chvíli jedem vedle sebe v očekávání, kdy ten druhý někde vydoluje aspoň centimetr náskoku. Jenže těch pár wattů navíc tam prostě nikde k dispozici není a tak žádné vítězné gesto, žádné šampaňské, nic... pak je tu obávaný průjezd Kourimí s několika úseky pavé.

Ten před řekou Výrovkou má určitě pět hvězdiček. Bory pláčou, ale rám tvrděcky přenáší všechny nárazy do mých kostí, tak jak je dostane. Já spíš cítím s Borama a taky pláču, protože mi nejde ani brzdit ani zatáčet a s láskou vzpomínám na Milovice na endurance rámu... Ve Svojsících pejsek ve sjezdu zkouší naše nervy a já jen v roli diváka čekám, jestli mě sejme pes nebo Kolíkáč. Naštěstí to končí smírem a smotka se nekoná. HonzaB věřil od začátku, že pes není sebevrah, ale dneska jeden neví. V Zásmukách vytáhnout na kopec Kolíkáče a zas ho ztratit někde ve sjezdu. Hlásí, že ho tam máme nechat, že je v prdeli. Upřesňuji, že to kde jsme jsou Hryzely a přece ho tu nenechám, Alois už čeká. Pak už se snažím pokud možno nikoho nevysypat. To se daří až do Kachní louže, kde v púlce kopce Viktor neodolá svodům zdejšího asfaltu a nekompromisně přitopí, zkusím se svézt, HonzaB je tu taky. Kolíkáč zkusil zakřičet mooc, dneska už mu to jednou vyšlo, ale tentokrát je mu odezvou jen slabé uchechtnutí a Viktor nás odváží směr Krymlův. Před vrcholem už toho mám vcelku dost, a tak ve chvíli, kdy se zdá, že by nám tam paní bez pardonu poslala svojí Felicii, milerád svěším nohy. HonzaB na to má stejný názor, bezpečnost především. Pak už jen proletět zbytek téhle parády v háku za Viktorem, který Kachní louži neznal a dost si to užívá. V Krymlově seskupit, na hlavní a klasický přesun zpět. Strašínská rychlodráha je zavřená, takže přes Říčany po hlavní kvapíkem na Aloise (z Kostelce do Uhříněvsi 20 km za 30 minut). Krásně se ty Koloděje rozjeli, až na člověka jde splín, že se dny zkracují, sezóna se blíží ke konci a mi budeme muset čekat celou zimu na další sérii téhle krásné telenovely.

Luke, 2019-08-30 12:35:18

Na čtvrtěnní terapii vyrazím včas a tak stíhám jet do Koloděj s vidinou, že si zas po delší době užiji tu kaši na Strašín. Kolikrát už mě přišlo, že to je ta nejtěžší část, všichni čerství a já nerozjetý, tady to bolí skoro vždy. Když jsem šel z práce, bylo horko, nebe vymetené, letní vánek... ani mě nenapadlo kontrolovat počasí. Že se něco děje mi dochází hned na výjezdu z Průhonic, když jsem i s Borama přesazen o dvacet čísel směr krajnice a tak tak se držím v sedle. Sotva se trochu srovnám, přichází další poryv a most přes dálnici přejíždím raději prostředkem v nepřírozeném náklonu proti větru. Do Uhříněvsi mi fouká proti, tady to vždy letí samo, je to pořád klesání kolem 2%. Ne tak dnes, křečovitě držím řídítka, aby to se mnou neházelo, mákám jak blázen a stejně se nedostanu přes 30 km/h. Za Uhříněvsi další mocný poryv, nese bordel z pole a já nic nevidím. No to dneska bude, mám pocit, že jedu do Koloděj jen říct ostatním, že na to dneska peču, zabít se nechci. Jenže v Kolodějích už čeká Basko, Ořas a Turista a všechno zlé je zapomenuto. Míříme na Strašín a já si užívám tu kaši za Turistou poháněným větrem v zádech. Cestou chytá menší díru Ořas, no jede se docela šrot. Na Strašíně Viktor a taky černý mraky. Ladíme radary a vyrazíme na Brod, jenže rána která nás vyprovází není startovní výštl, ale Ořasova duše. Měníme duši a dál ladíme radary. Bouřka míří na východ, tak to zkusíme na sever. Ze Strašína tedy netradičně zpátky. Jedeme proti větru, ale vcelku v pohodě, rozhodně už nemám pocit, že se Bory každou chvíli vznesou. Přes Sibřinu do Klánovického lesa, kde nám Turista ukazuje luxus lesní asfaltku. V lese nefouká, takže chvíle oddechu, než přijde úsek po 101 do Brandýsa. Turista nás šetří, takže se i v tom větru dá pěkně vézt. O to víc ale bolí každé menší zaváhání a dolepování zbytečných mezer co vzniknou nepozorností nebo reakcí na provoz. Z Brandýsa přes Podbrahy, Turista nás dneska vozí jak výletní mašinka turisty v Polabí, za to Viktor to úplně nešetří a kde se vzalo na tachometru 50 na rovině tomu vážně nerozumím. Ve Skorkově přichází první významější roztrhání skupiny, kdy to Basko odpojí, já i Ořas jsme rádi. Já mám pocit, že krátkých intenzit bylo dnes dost, tak už se nikde mačkat nechci. Kluci ale čekají, a tak jsme v zápětí přes obě Hlavna transportování do Kostelce. Pro mě parádní úsek, pořád letíme kolem 40 km/h, Turista s Viktorem jedou parádně a nikoho na špic nepouští, abychom jim to nebrzdili. Fouká už míň a tak mám pocit, že jsem tam vcelku komfortně, na druhou stranu ono to asi dost klame, protože Ořas tenhle pocit komfortu nesdílí. Párkrát se tam vyvětral a teď mu to chybí. Dělíme se, aby každý stihl dojet v pohodě domů, já chci zůstat s Ořasem a dojet to před víkendem na kecačku. Jenže co to, ještě před chvílí byl 20 metrů za mnou a než se rozloučím a pošlu zbytek vpřed už tu není. Otáčím se a čekám, než mi dojde, že to asi stočil na druhou stranu, kde myslel, že to bude kratší. Hm, teď buď sám nebo dojet Ořase. Turistu s Viktorem nedojedu, tak vyrazím za Ořasem a doufám, že tipuju správně odbočky. Po pár minutách už vidím v dálce cyklistu a dalších pár minut trvá, než ho sjedu. Ptám se proč jede tudy a prej podle slunce. No nakonec vypínáme

slunečníci a zapínáme Garminu a za chvíli jsme ve Kbelích. Tady to známe, vzpomínáme na Doksy a těšíme se na zimní výlety. Ve Štěrbolích rozlučka a za chvíli jsem doma, tak akorát ještě za světla. Rozhodně blikáčka už je teď nutnost. Trochu mrzí ten dnešní stres ze tmy, času bylo snad dost, ale fakt je, že se to mělo trochu zkrátit, aby zbyl čas i na to pivo. No ale jak člověk jede krajem, kde to moc nezná, chtěl by vždy ještě o křižovatku dál a dál. Díky za společnost a parádní průlet Polabím (a kaše na Strašín jako předkrm taky byla) s tím příjemným bonusem, že to bylo suchou nohou, kolem i zadkem. Na Strašíně jsem už byl smířen s mokrou zadnicí.

Luke, 2019-09-05 11:02:14

Nakonec neodolám a jedu se podívat na Strašín, jak to dopadlo. Tady vybraná společnost: Kolíkáč, Camrda, Viktor a Lukáš D. Míříme do Brodu a borci nasazují zběsilé tempo, krásný asfalt a motorky na špici zkrátí cestu do Brodu na dvacet minut. Proplést se městem a konečně uklidnění v podobně mé a Kolíkáčovi špice. Pak už nás tam kluci ale nepouští a tak jen vlajem na chvostu skupiny, která si razí cestu na Kouřim. Zdejší brdky rozhodně nepřipomínají rovinaté polabí, i když kluci je úspěšně ignorují a já tak v každém brdku chytám větší nebo menší díru. Do Kouřimi už hlava odmítá viset za oči i ve sjezdu. S Kolíkáčem radši šetříme na středeční výlet a Molitorov už jedeme sami, bez ambic rvát se ve skupině. Už už plánuju sólojízdu z Kouřimi proti větru, ale kluci solidárně čekají a cestou zpět si zas jednou připadám jak opečovávaný lídr týmu, který je odvezen do cíle etapy. Před Strašínem ještě vyzkoušíme nový asfalt (to byla rychlá oprava) a klasickou cestou zpět. I proti větru letíme a v Uhříněvsi máme průměr pořád přes 34. Díky za krásné svezení!

Kolíkáč, 2019-09-11 11:00:36

Koloděje se jezdí napříč generacemi, tady se stírají věkové rozdíly. Koukat na 40-ti kilovýho mladýho Jestřába, jak se zlehka vznáší nad kolem, závidět mu to jeho mládí, jak to má všechno před sebou! A pak věkově dědek, ale v Kolodějích jak malej kluk Ořas, který si ráno pustí žilou na odběrech krve, aby pak cedil krev v háku za rozjetou skupinou. Tak mě to bavilo, pozorovat to zezadu, občas být nápomocen a užívat si tu společnou jízdu. 9 kusů v úterý, to se musí ocenit. Omluva Baskovi, který beze slova začal dělat generálku svého kola v Křenici. Přece jenom blížící se tma a naplánované Vlkancice nám nedovolovaly se moc zdržovat ... Díky všem za solidárnost při čekání na kopcích!

Luke, 2019-09-11 16:35:22

Zvláštní tyhle Koloděje, ráno má člověk pocit, že nevyjde do schodů, nohy prázdné a odpoledne na Strašíně už zas blbne i když by si měl radši odpočinout a jen vyjet nohy po víkendových závodech. Je září, není na co trénovat, jen si užít ty poslední slunečné dny než nás pohltí zima a chlad. Stejně ale jedu v kopcích šrot, abych tam byl, když to jde, tak je jedno co to stojí. Nakonec to vlastně až zas tak hrozné není, bo elita se nudí a tak jsem se na špic dostal jen před Strašínem. V kopcích se jede bez nástupů, tempo co zvládám uviset, teda být to do Voděrad delší, tak si asi vystoupím, ale přežil jsem. To, že cestou nejsem úplně mrtvej, mi dovoluje vnímat toho týmového ducha kolem a je to paráda. Za každým kopcem někdo čeká a dotahuje odpadlíky zpět. Všechny šlapky se starají abychom to dojeli pohromadě. A když už to jó nejde, je tu spousta dobrovolníků co pojede radši v druhé skupince. Tohle je prostě nejvíc!

Kolíkáč, 2019-09-13 09:37:18

Ve čtvrtek jsme to chtěli vsichni rychle a zběsile! Už kolem léčebny na Vojkově se odpadalo, když si to na povel vzal pan regulovčík Camrda, který zastavoval dopravu jak na Vultě. LukiDan měl zase na starost transport pod Ondřejov, takže jsme se nenudili. Dloubák k ondřejovské pile mě kousal do nohou, ale kde jsou ty časy, když jsem vydržel až nahoru furt 30km/h. Ale máme tu našeho Lukeho, který nahoře wobkládal hodně kvalitním obkladem úplně všechny. Do Chocerad dolů v té letní nádheře vůkol a Komornas hezky na hrubo. Já teda na malou, a raději točit a točit. A pak přes cedule dálnice ztrestat stojku ke statku Levín. Tam obdivovat místní žokejky, ale není na to moc prostoru, protože se už zase rozjíždí lajna do Čerčan a Poříčí. Tam znovu zařaduje LukiDan, který nás luxusně odtáhne na Ládví,

až máme pobryndané představce. Petříkov dá vzpomenout na Mlhošholm a v zapadajícím slunci si užíváme tu skupinovou bláznivinu. Díky bejci že jezdíte, čtvrtek jsem si moc a moc užil.

Luke, 2019-09-13 13:22:29

Ve čtvrtek už dle ohraného scénáře, nohy zdají se být mrtvé, ale šinu si to na sraz. Konec denních starostí, tohle se prostě neomrzí. Až doma si uvědomuji, že jsem zapomněl říct své obligátní "dneska bych to dal klidně volněji", ale jestli by to mělo vliv, stejně nevím. Camrda má strach, že nestihneme být doma včas a tak rozjíždí peklo, aby se to stihlo. Chci si vystoupit už u léčebny, ale Basko přede mnou visí, tak si z něj беру příklad a jsem tam. Ale čísla na garminu nevěstí nic dobrého a za chvíli už musí Camrda zvolnit, bo to za mnou někdo odpojil. Pak po vyfrézované silnici na Struhařov, čekám, že se v tom bordelu pojede rozumně a vzpomatuju se. Ale žádnéj rozum tu není, chytám pořádnou díru a dost bolí to na asfaltu zalepit. Tak rozjetí mám za sebou, nohy nakonec držej hubu a my letíme na Ondřejov. Dneska to bude o přežití, a tak do zatačky na Ondřejov nebrzdím, abych neztrácel rychlost. Ze čtvrté pozice by to mohlo jít. Ale Kolíkáč je dnes při chuti a hned jde zas přese mě, aby mu náhodou něco neuteklo. Nakonec po sobě kluci trochu koukaj, tak to zkouším a překvapivě všechny obložím i s pěknou dírou. Tak a teď tuhle chvilku slávy budu vydychávat až na Ládví Pak sjezd do Chocerad, kde mi to ujíždí už za přejezdem, ani mi to nevadí, druhěj šrot už bych sotva rozdychával, tak jdu před Baska, že mu aspoň pomůžu nahoře. Basko je ale starej závodčák a před vrcholem mě tam chce nechat, takže ještě jeden spurt do kopce, nedat se. Rychlý sjezd a zase se stoupá, k nějakému statku. Pořád v tempu, tepy jak na závodě a pocit, že se udusím závanem zdejšího hnoje. Kluci chtěj povozit holky od koní, ale já jsem nějak rád, že vezu sebe. Ještě brdek do Přestavlk, tentokrát v režiji Kolíkáče. Poslední naděje na grupeto padá, dneska všichni letí, tohle ještě bude zajímavé. Naštěstí teď sjezd a rovná pasáž. Za Poříčím беру radši záložní gel, nechci tady nikde zůstat. A teď to bude až na Ládví do kopce. Basko několikrát odpadá a zase se vrací, obdivuhodný, jak se kouše, já odpadnout jednou, tak už tu nejsem. Takže radši visím co to jde, Basko už není, čekat se bude prý na kopci, což je pro mě vysvobození a hned přepínám vlastní tempo a jedu zbytek kopce sám. Konečně jsem se trochu vzpomatoval z Ondřejova a jedeme dál. Po rovince pod Petříkov točíme, než se zas na špici usadí LukiDan a letíme vzhůru. S vidinou konce se mi jede už zas docela dobře. HonzaB ještě zavelí aspoň 90, tak vymeteme hladké asfalty přes Kuří a Lipany. Konečně je čas trochu pokecat a všimnout si jak je venku pěkně, podzim se blíží. Doma úplně mrtvej, hlava vymetená, pocit blaženosti. Díky.

Luke, 2019-09-18 17:56:34

Každý den je o stupeň chladněji, slunce ubývá stejně jako sil. Ale vidina šedé zimy mě zas žene do sedla, co když je to naposled. 18 stupňů, zatvrzele krátký-krátký, je třeba se pomalu otužovat na zimu. V Kolodějích vyslechnout zvon kostela odbíjející další kapitolu tohoto seriálu a počkat na Baska. Víc nás asi nebude, ale držíme tradici a míříme na Strašín. Kontrola nově položeného asfaltu ve Stupicích proběhla úspěšně a dnešní kaše může začít. S větrem v zádech se snažím drtit to jak kdybych jel za Camrdou v háku a za chvíli už jsme na Strašíně. První PR na stavě zacinká a že jich dnes bude ještě požehnaně. Na zastávce nikdo nečeká a tak frčíme dál, zahřátí na provozní teplotu jsme, tak se ještě promotat do Struhařova. Tam se pořád rekonstruuje, takže radši šup do postranní uličky a padáme do Mnichovic. Démon rychlosti je dnes s námi a tak začínáme závodit a nastupovat do každého brdku co je ve sjezdu. Z Mnichovic po uzavřené silnici do Mirošovic, vítr v zádech, pořád přes 40 po novém asfaltu bez aut. Objekt zavřený most a míříme do Senohrab v očekávání dokončeného mostu u hřbitova přes I/3. Můj pokus a vyhlášení průměří a rozumného tempa Basko rázným nástupem zavrhuje a tak zas jedem šrot až nahoru. Most je průjezdný, a tak nám nic nebrání vzít to na Pyšely a Nespeky. Akceptuji závodní tempo, dyť to dnes ani nebude stovka, tak pohoda. Všechny brdky jak kdyby byli poslední. Chvilě oddechu se mohla dostavit při sjezdu z Pyšel, ale jak se závodí, tak i tady letíme jak blázni a dole jsme dřív než sem se stačil trochu napít. Prudký výjezd k hlavní, už tu nejsou kostky, ale nový asfalt, nájezdová rychlost přes 40, takže nejde, než to tam neposlat. Konečně jsem urval Baska, říkám si, že by mohl přestat závodit. Trochu odpočinek po rovince do Nespek, za mostem pravá a míříme na mojí oblíbenou belgickou trasu do Bukovan. Po úzké silničce mezi poli, vypadá to že bezpečně držím Baska

za sebou, druhý Brdek ho zkouším odpárat a to se trochu daří. Ve třetím ho chci trochu pošetřit, ale jak cítí zvolnění nastupuje a na větru hned drtí lajnu v protisměru, abych se neschoval do háku. Tak tak ho před vrcholem dávám načež následuje sborové "nádhra". I poslední brdek do Soběhrd jedem na max, než se konečně sneseme do Týnce a v klidnějším tempu si to šineme na Petříkov. Tam ještě poslední pokus o urvání z háku, ale proti větru už se nedaří, abychom si po zaslouženém sjezdu k matičce Praze plácli a rozloučili se. I ve dvou jsme se krásně provětrali. Ještě v Kamenici jsme měli průměr přes třicet, ale bohužel proti větru jsme to neudrželi. I tak si ale myslím, že jsme Kolodějské tradici ostudu neudělali. Díky Basko, bylo to super!

Turista, 2019-09-19 21:19:44

Nadherna terapie, melo to stavu. Nebylo mi nic a je mi lip. Kolodeje jak maji byt, provedli jsme nabor novych clenu, postraceli nejake clen, a vsechno stihli nachlup zpatky domu. Diky vsem, moc jsem si to uzil. Postrehy z dnesniho vejletu, jeden bidon staci, je cas vymenit skla v brejlich za cira, a chce to uz silnejsi navleky na tretry

Luke, 2019-09-19 22:07:48

Jo, ten nábor byl skvělej. Chudák Martin si vybral den, v úterý by to s náma normálně přejel, takhle si párkrát zaspurtoval, aby mu to před Křenicema stejně odjelo. Na Strašín jsme ho s LukiDanem ještě dotáhli, ale tam dostal od Turisty přednášku na téma "ted' to bude pohoda z kopce" a v Babicích jsme ho definitivně vysypali. Potřebujeme lepší recruiting, tak snad příště. Jinak dneska z mé strany slabota, těšil sem se, ale ani jsem se nedostal na špic, a tak mě to nějak nebavilo a hlava nechtěla jet. Navíc mě přišlo, že jsme vymetly nejhorší silnice v okolí. Před Krupou jsme na větru ztratili Baska a jelikož to vypadalo, že se čekat nebude, tak jsem na něj počkal sám a dojeli jsme to ve dvou. Nebyl by to Basko, abychom si nezazávodili, ale vcelku v pohodě jsme pak dojeli domů. Jinak už to bylo na rukavice a další doplňky, což jsem hrubě podcenil, a na pohodě mi to nepřidalo. 10 stupňů a doma pěkně zmrzlej.

Turista, 2019-09-19 23:15:22

No snad nam Martin zachva prizen. Chtel jsem mu napsat podekovani na Stravu ale ma zamceny profil Co jsem cetl tak v utery to taky nebylo pohoda dvacet. Rozkaz znel jasne, Brod. Napadlo mi do toho vnest trochu variace, a ne tu okoukanou cestu pres Prisimasy. Z Brodu na Kostelec pak jsou tri moznosti, udolim pres Trubu tam je cesta jako tankodrom, kolem Barbanka, tam to taky neni zadna hitparada a to co jsme jeli. Taky to tam nemam rad ale netrpi se dlouho. Skoda ze jste pak nejeli s nama, vzal jsem to tudy co to mam rad.